

PUTİN'İN RUSYA'SI

Geçtiğimiz günlerde Rusya'da Duma seçimleri yapıldı ve şimdiki devlet başkanı Vladimir Putin'in liste başından aday olduğu Birleşik Rusya Partisi (BRP) seçimleri ezici bir çoğunlukla kazandı. Putin'in partisi oyların yaklaşık yüzde 63.5'lik bölümünü aldı. Oyların geri kalanı diğer partiler tarafından paylaşıldı. Komünist Parti'si yüzde 11.3, Liberal Demokrat Parti yüzde 10 ve Adil Rusya Partisi'nin yüzde 7 oranında oyaldılar. Hatırlanacağı gibi Rusya'da yüzde 7'lik ülke barajı uygulanıyor.

Putin'de ünvan bol, ona karşı olanlar Putin'e şu adları taktılar, çar, diktatör, despot, zorba, firavun, vs. Ama Putin'i sevenler çoğunlukta ve onlarda Putin'e şu adları taktılar, "Yeni Stalin", "Halkların küçük babası", "Wiladimir İliç-Lenin anlamında- vb. Oysa Putin'in sevilmesinin ve liste başı olduğu partinin ezici çoğunlukla seçimleri kazanmasının bazı temel nedenleri var. Bu nedenlerin başında da ekonominin toparlanması, Rusya'nın dünya politikasında yeniden ağırlık koymaya başlaması, Rus halkının aşağılanan ulusal gururunun yeniden tamir edilmesi vb.. geliyor. Dağılmanın ardından Yeltsin dönemini yaşayan ve çürüme, yozlaşma ve yağmanın katmerlisini yaşayan rus halkı, bugün için Putin'i alternatifsiz görüyor. O nedenle Putin'in liste başı olarak katıldığı seçimlerden ezici bir zaferle çıkması yadırganmamalı.

Seçimlere katılan Komünist Partisi ise, sosyalizmin yıkılmasının, çöküşün ve dağılmanın sorumlusu olan, adından başka komünistlikle bir ilişkisi bulunmayan eski bürokratik partinin devamı olan bir parti. Diğer partiler ise batının büyük devletlerine uşaklık yapanlardan, faşist partilere kadar genişleyen bir yelpazeyi oluşturuyor. Açıkçası topluma ve insanlara hiç bir güven vermeyen, ülkenin ve halkın geleceği üzerinde olumlu bir rol oynayamayacak olan partiler. Elbette tüm partiler bunlardan ibaret değil, sosyalizmi, eskiye dönüşü savunan onlarca küçük parti var ama onlarda şimdilik henüz bir güç olmaktan uzak durumdalar.

Dünya basınına da yansıyan Rusya'da yapılmış kamuoyu araştırmaları var. Bu kamuoyu araştırmaları, "Rusya'da halkın "İnsan haklarının abartıldığı" görüşünde olduğunu, eğitimin ücretsiz olmasını özel yaşama saygıya tercih ettiğini, hayat düzeyinin yükselmesini, düşünce, ifade ve basın özgürlüğünden çok ama çok daha fazla önemseydiğini ortaya koyuyor. Ve Rus halkı "sizce en önemli haklar neler" sorusunu yanıtlarken "Emekli aylıklarının düzenli ödenmesi" ve "Sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanma" seçeneklerini en başa koyuyor. "Çok partili siyasal yaşam", "Parlamentoda ve basında çoğulculuk" gibi şıkları ise en sona.

Bütün bunlarda şaşılacak bir yan var mı? İşçi ve emekçi halk sosyalizm döneminde bilmediği yaşamadığı yoksulluğu, işsizliği, yozlaşma ve çürümeyi krusçevler, brejnevler, gorbaçovlar ve yeltsinler –çöküşün zirvesi- döneminde gördü ve yaşadı. İşçi ve emekçi kitleler ellerindeki iktidarı yitirmekle kalmadı, emeklilik, eğitim, sağlık vb gibi en temel kazanılmış hakları da tehlikeye girdi, kapitalizmin vahşi uygulamaları aldı başını gitti. Bu koşullarda, kitlelerin en azından kaybettiklerinin bazılarını kendilerini geri verecek, ülkeyi toparlayacak bir yönetim istemelerinden daha doğal bir şey olamazdı.

Putin dibe vuran bir ülkeyi ve toplumu yeniden, ama egemen olan yeni rus devletinin ve burjuvazisinin istediği doğrultuda ayağa dikti ve diriltti. Yeni kurulan sınıflı egemenlik ilişkilerinin en ileri temsilcisi ve savunucusu olarak işbaşına geldi ve onların iktidarını sağlamlaştırmakla kalmadı, onlara dünya politikasında ve ekonomisinde rol oynama fırsatını yeniden kazandırdı. Tarihi, dinamikleri ve birikimi göz önüne alındığında Rusya sıradan, itilip kakılan bir devlet olamazdı ve olmadı. İşçi ve emekçi halka gelince; onlar halk kazanımlarının ve demokrasinin en ilerisini gördü ve yaşadı. Kendilerini toparladıklarında, salim kafa ile düşünmeye başladıklarında, geçmişten daha iyisini yapmak üzere hareketleneceklerinden hiç kuşku duymamak gerekir. Şurası bir gerçek ki, Rus halkının yaşadığı tarihsel tecrübeyi dünyanın başka bir halkı yaşamadı. Yaşananların geride iz bırakmadığını savunmak için de hiç bir neden bulunmuyor.

Aralık / 2007